

॥ सेन को अंग ॥ मारवाडी + मराठी सत्संग

महत्वाची सुचना:- रामद्वारा जळगांव यांचे असे निदर्शनास आले आहे की,काही रामस्नेही शेठ साहेब राधाकिसनजी महाराज व जे.टी.चांडक यांनी अर्थ केलेल्या वाणीजी रामद्वारा जळगांव मधून घेऊन जातात व आपल्या वाणीजीचा गुरु महाराज सांगतात तसा पुर्ण आधार न घेता आपल्या मताने समजने,अर्थांमध्ये परस्पर बदल करुन टाकतात तरी वाणीजी घेऊन गेलेल्या कोणत्याही संताने परस्पर अर्थांमध्ये बदल करु नये.काहीही बदल करायचा वाटत असल्यास रामद्वारा जळगांवशी संपर्क साधावा व नंतर बदल करावा.

* वाणीजी आमच्याकडून जशी पाहिजे तशी चेक झालेली नाही,चेक करायला भरपूर वेळ लागतो.आम्ही परत चेक करुन पुन्हा लोड करुन देऊ.याला वर्षभर तरी लागेल. तुमच्या समजण्यापुरता कामात येईल,यासाठी आम्ही वाणीजी वाचण्याकरीता लोड करुन दिली आहे.

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम

॥ अथ सेन अंग लिखंते ॥

राम

॥ कवत ॥

राम

तन बिन मन दे आग ॥ ताय सूं लायन लागे ॥

राम

राम

खिर खाँड मन खाय ॥ जिभ्याँ बिन भूक न भागे ॥

राम

राम

म्हेरी मन संजोग ॥ स्वाद नही पुत्र न जाया ॥

राम

राम

निसदिन मही बिलोय ॥ मन सें घी नही आया ॥

राम

राम

बिन बाया सुखराम कहे ॥ कृषी निपावे कोय ॥

राम

राम

तो मुक्ति बिन भजण रे ॥ जढ सेन सूं होय ॥१॥

राम

राम

हाताने अग्नी लावत नाही आहे व मनानेच समजतो की मी अग्नी लावत आहे हे

राम

राम

समजत आहे तर काय मनाने अग्नी लावल्याने अग्नी लागेल.असेच रामनामाचे स्मरण

राम

राम

जीभ होठाने नाही केले व मनाने समजून घेतले की मी रामराम करत आहे.तर काय

राम

राम

त्याच्याने मोक्ष मिळेल.याचप्रकारे खीर खाल्ली नाही म्हणजे खीरीचे भोजन केले तर

राम

राम

काय त्याच्याने भुक जाईल.याचप्रकारे स्त्री सोबत संयोग केला नाही आणि मनाने

राम

राम

समजून घेतले की,मी संयोग केला तर काय मनाच्या समजल्याने संयोगाने स्त्री

राम

राम

सुखाने पुत्र प्राप्त होईल.याप्रकारे तसेच मनानेच दही दररोज मंथन घुसळले परंतु

राम

राम

हकिगत मध्ये(प्रत्यक्षात)घुसळले नाही तर काय त्याच्याने तूप मिळेल.याच तऱ्हेने

राम

राम

मनाने शेती पेरुन टाकली हा विचार करुन घेतला आणि शेतात बी टाकले नाही तर

राम

राम

काय धान्य प्राप्त होईल.याचप्रकारे मनाने माझी मुक्ती होवून गेली असे समजत आहे

राम

राम

व मुक्ती मिळण्याचे राम भजन केले नाही तर काय त्याला मुक्ती म्हणजे मोक्ष मिळेल

राम

राम

असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराजांनी तनाने भक्ती न करता मनाने मुक्ती मिळेल

राम

राम

हे समजतात त्यांना समजावले. ॥१॥

राम

राम

मन सूं माँगे राछ ॥ बोल बिन किणी न दीया ॥

राम

राम

बिन माँग्या ऊपकार ॥ मन मे सरणा लीया ॥

राम

राम

पग बिन मन सुं चाल ॥ जाय नगर ले कोई ॥

राम

राम

तो बिन सिंवरण सें मोख ॥ सेन से भोळा होई ॥

राम

राम

च्यार ग्यान ऊर ऊपजे ॥ तब मन अंछया साच ॥

राम

राम

ताँ पेली सुखराम के ॥ मून गहयाँ नही पाँच ॥२॥

राम

कोणाच्या ही घरी जावून त्याला तोंडाने अवजार मागितले नाही व मनाने समजून

घेतले की,मी अवजार मागितले तर काय त्याला ते अवजार तोंडाने न मागता मनाने

मागितल्याने मिळेल.त्याच प्रकारे कोणी बलवाना जवळ जावून मुखाने शरण मागत

नाही व मनानेच पकडून घेतो की,मी बलवानाचा शरणा घेतला तर काय ते बलवान

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम त्याच्या आपत्तीमध्ये कामात येतील.याचप्रकारे कोणी पायाने शहरात न जाता मनाने
राम मी शहरात पोहचून गेला हे समजतो तर काय मनाने पकडून घेणारा हकिगत
राम मध्ये(प्रत्यक्षात)शहरात पोहचेल.याच प्रकारे रामनामाचे स्मरण केले नाही व मनाने
राम पकडून घेतले की माझे स्मरण झाले व मी मोक्षाला पोहचेल तर काय तो मोक्षाला
राम पोहचेल असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराजांनी मुखाने रामस्मरण न करता मनाने
राम नामस्मरण करून घेतले व आता मी मोक्षाला पाहचेल असे समजतात.त्या सर्वांना
राम जगाचे वेगवेगळे दाखले देवून समजावले.कोणी संताच्या हृदयात मतज्ञान,श्रुतज्ञान,
राम अवधीज्ञान व मनपर्चेज्ञान उत्पन्न झाले.तेव्हा त्याच्या मनपर्चे झाले हे सत्य आहे.हे चार
राम ज्ञान उपजले नाही व कोणी मौन धारण करून बसला की मला हे चार ज्ञानासोबत
राम पाचवे कैवल्य ज्ञान उपजले हे समजून घेतले तर हे खोटे आहे असे आदि सतगुरु
राम सुखरामजी महाराज बोलले. ॥२॥

मन भूपत सुण होय ॥ राज जाँके जे आवे ॥

तो बिन सिंवरण आ मोख ॥ सेन सूं प्राणी जावे ॥

धन माया मन जोड ॥ दाम ब्होरे जुग कोई ॥

तो बिन रटीयाँ राम ॥ मोख सेनी से होई ॥

मन सूं घी जळ जाणीया ॥ जो ईप्रत होय जाय ॥

तो दुनिया सुखराम के ॥ मरे न लूखो खाय ॥३॥

राम जसे मनाने राजा बनून बसला तर त्याला राज सिंहासन मिळेल का?जर त्याला
राम मनाने मानून घेतल्याने राज सिंहासन मिळणार नाही.तर रामस्मरणा शिवाय प्राण्याला
राम मनाने रामस्मरण केले हे समजून घेतल्याने मोक्ष कोठून मिळेल.मनाने अरबो खरबोचे
राम घेणे देणे केले तर काय असे केल्याने धनाचा घेण्या देण्याचा व्यापार होईल? याच
राम प्रकारे मनाने समजून घेतल्याने धनाचे घेणे देणे होत असेल तर रामनाम मुखाने
राम रटल्या शिवाय मनाने रामनाम रटून घेतले हे समजून घेतल्याने मोक्ष होईल.आदि
राम सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले मनाने पाण्याला तूप समजून घेतले व ते पाणी तूप
राम होवून गेले तर जगातील लोक कोरडे-वरडे का खातील?याच तऱ्हेने पाण्याला कोणी
राम मनुष्य मनानेच अमृत पीत आहे हे समजून घेतो.तर तो मनुष्य का मरतो? याप्रकारे
राम मनाने रामनाम रटून घेतले हे समजून घेतल्याने मोक्षाला जाता येत नाही. ॥३॥

मून पकड रेहे बेस ॥ राम मुख सूं नही ध्यावे ॥

तो धरणे की रीत ॥ रिझ नही मोख न पावे ॥

पूँथा की सुण साख ॥ कोई सिंवरण तज दे हे ॥

सो नर गया बिगूच ॥ नाव बिन पार न लेहे ॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम पांखा तो आई नही ॥ पग सूं चाले नाय ॥
राम सो बूडो सुखराम के ॥ घेर गंडकड़ा खाय ॥४॥
राम कोणी प्राणी मोक्ष प्राप्ती करीता मुखाने रामनाम न रटता मौन धारण करुन बसून
राम जातो.याच्याने मोक्ष मिळत नाही.तर आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात
राम की,ही तर धरणा,देण्याची रीत आहे.दहाव्याद्वारात पोहचलेल्या संताची जिभ व मुख
राम रामनाम रटून केल्याने बंद होवून जाते.ही साखी ऐकून कोणी नवा पुरुष मुखाने स्मरण
राम करणे त्यागून देतो आणि तो मनुष्य आपली खराबी करुन घेतो.आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज बोलले रामनाम रटल्या शिवाय कोणालाही नामाचा पार येत नाही. ॥४॥
राम आप फिरे बाजार ॥ भूप चढ गढ समावे ॥
राम वाँ सरभर सुण चाल ॥ आप सेन्याँ मे लावे ॥
राम बुग ही हूवो नाँय ॥ हाल हंसा की काढे ॥
राम गयो काग की भूल ॥ जीव सिखरा तब बाडे ॥
राम मुख सिंवरण मत छाडजो ॥ दसवे द्वार लग कोय ॥
राम होट कंठ सुखराम के ॥ गढ चडीयां बंद होय ॥५॥
राम आता आपण तर बाजारात फिरुन राहिला आहे व राजा गढावर चढून स्थिर बसून
राम राहिला आहे,(आता शहरात गल्लोगल्ली फिरणारा मनुष्य)राजासारखी चाल आणून
राम (जसा राजा बसून राहातो),तसा आपणही गल्लीमध्ये बसून राहिला,(तर जे संत आहे
राम जे गढावर चढून गेले,ते राजासारखे स्थिर बसू शकतात,परंतु जे गढावर पोहोचले
राम नाहीत,ते गल्लीत चालणारे गल्लीतच बसून राहिल्याने गढावर कसे पोहोचतील?
राम असेच संत तर ब्रह्मंडात पोहोचून गेले आहेत,त्यांना पाहून किंवा त्यांची गोष्ट ऐकून जे
राम पोहोचले नाहीत,ते पोहोचण्याच्या पूर्वीच स्मरण करणे सोडून देईल,तर ते स्मरण
राम केल्याशिवाय कसे पोहोचतील?)जसा(कावळा)बगळा तर झाला नाही व हंसासारखी
राम चाल चालतो,(तर तो मनुष्य)कावळ्याचीही चाल भुलून जाईल व त्यास(कावळ्यास)
राम शिखरा खाऊन टाकील,(असेच मनुष्य साधू तर झाला नाही,परंतु संताची चाल चालू
राम लागतो,तर तो आपलीच इतर मनुष्यपणाचीही चाल भुलून जाईल व त्यास काळ
राम येऊन खाऊन टाकील),(तर कावळा(मनुष्य)व बगळा(साधु साधन करणारा), हंस
राम (पोहोचलेले संत)त्या पोहोचलेल्या संताची चाल,कोणी साधन करणारा पोहोचलेल्या
राम संताची चाल चालू लागेल व साधन करणे सोडून देईल,तर तो बगळा(साधु)
राम कावळ्याचीही चाल भुलून जाईल,तेव्हा त्यास शिखरा(काळ)येऊन खाऊन टाकेल.)
राम तर कोणीही दशवेद्वारी पोहोचल्याशिवाय,तोंडाने स्मरण करणे(भजन करणे)कोणीही
राम सोडून नका,जेव्हा दशवेद्वारी गढावर चढून जाल,तेव्हां ओठ आणि कंठ आपोआप

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम चालणे बंद होतील.(जसे मनुष्य गांवास पोहोचला म्हणजे पायाने चालणे बंद होऊन
राम जाते,त्याच प्रमाणे संत गढावर म्हणजे ब्रह्मंडात चढून गेले म्हणजे,ओठ आणि कंठ
राम चालणे बंद होऊन जातील.) ॥५॥

राम

राम

राम

साखी ॥

राम जे चड बेठा गिगन में ॥ लागी ब्रम्ह समाद ॥

राम

राम या साखी सुखराम के ॥ सुण मत किज्यो बाद ॥१॥

राम

राम जे संत गगनात(ब्रह्मंडात)चढून बसले आहेत व त्यांची ब्रह्मसमाधी लागून गेली आहे,(ते
राम तोंडाने स्मरण करीत नाहीत),अशी त्यांची साक्ष ऐकून,(कोणी तोंडाने रामनामाचे
राम स्मरण करु नये,असा)वाद करु नका. ॥१॥

राम

राम

राम जेसो तेरो देस हे ॥ तेसी धारो साख ॥

राम

राम ऊंची सुं सुखराम के ॥ क्या लेसी सुण भाख ॥२॥

राम

राम जसा तुझा देश आहे तशीच साक्ष धारण कर,तू जेथपर्यंत पोहोचला आहेस तशीच
राम साक्ष दे,तू पोहोचला आहे त्याच्या पुढचे सांगू नको,तू ज्या देशास पोहोचला नाहीस,
राम त्या देशाची गोष्ट सांगून तूं काय नफा घेशील?(तसेच ब्रह्मंडात पोहोचल्याशिवाय
राम तेथची गोष्ट सांगितली,तर तुला काय मिळेल?तू जेथपर्यंत पोहोचला आहेस,तेथची
राम गोष्ट सांग,तू पोहोचला आहे त्याच्या ऊंचीची गोष्ट सांगू नको.) ॥२॥

राम

राम

राम

राम

राम साख ऊंचले देस की ॥ सुण मत भूलो कोय ॥

राम

राम सिंवरण कर सुखराम के ॥ सेजाँ वा बिध होय ॥३॥

राम

राम व दुसरेही सर्व लोकहो ऊंची देशाची(जे ऊंची देशात पोहोचले आहेत)ते संत स्मरण
राम करीत नसतात),त्यांची साक्ष की संत स्मरण करीत नसतात,असे ऐकून कोणी मनाने
राम फुलू नका,(गर्व करु नका व स्मरण करणे सोडू नका)व तुम्ही स्मरण करा,म्हणजे
राम तुमचीही सहजात ती विधी होऊन जाईल.॥३॥ ॥ इति सेन को अंग संपूर्ण ॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम